

Vergaderjaar 1989–1990

21 437

Wijziging van diverse wetten in verband met vereenvoudiging van regelgeving en vergroting van gemeentelijke en provinciale beleidsvrijheid

Nr. 7

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 16 juli 1990

In het voorstel van wet (nr. 2) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

In Artikel I, onderdelen A en C, laatste regel, wordt «de Minister van Justitie» vervangen door: Onze Minister van Justitie.

B

In Artikel III wordt de volgende wijziging aangebracht:
« 11 256» wordt vervangen door: Kamerstukken II 1970/71, 11 256.

C

In Artikel IV wordt de volgende wijziging aangebracht:
«artikel 29 o» wordt vervangen door: artikel 29o.

D

In artikel V worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1. In de aanhef wordt «stb.1879, 72» vervangen door: Stb. 1879, 72
2. De onderdelen A en B worden vervangen door: Artikel 4, derde lid, vervalt.

E

In Artikel X wordt de volgende wijziging aangebracht:
1. Onderdeel A wordt vervangen door:
A. Artikel 1, tweede lid, vervalt.
2. Na onderdeel B wordt een onderdeel C toegevoegd, luidende:
C. In artikel 31, tweede lid, vervalt «tot gering bedrag».

F

In Artikel XI worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In de aanhef van dit artikel wordt «20 066» vervangen door: Kamerstukken II 1986/87, 20 066.
2. Aan artikel XI wordt een onderdeel D toegevoegd, luidende:
  - D. In artikel 90, tweede lid, wordt «artikelen 29, 30, tweede lid, 34, en 35, tweede lid» vervangen door: artikelen 29, 30, tweede lid, en 34.

G

In artikel XIII wordt de volgende wijziging aangebracht:

1. Onderdeel C wordt als volgt gewijzigd:

In de onder 1 voorgestelde wijziging van artikel 19a, vierde lid, wordt «afschrift» vervangen door: Afschrift. Tevens wordt «de tekst» vervangen door: De tekst.
2. Aan artikel XIII wordt een onderdeel E toegevoegd, dat als volgt luidt:
  - E. Artikel 22, tweede lid, laatste volzin, vervalt.

H

Artikel XIV komt als volgt te luiden:

De Wegenwet (Stb. 1930, 342) wordt als volgt gewijzigd:

- A. In artikel 11a vervalt onder vernummering van het zesde lid tot vierde lid het oorspronkelijke vierde lid.
- B. In artikel 12, tweede lid, wordt na «goedgekeurde besluit» ingevoegd: of het door de raad van de gemeente genomen besluit.
- C. Artikel 18a wordt als volgt gewijzigd:

Onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot derde en vierde lid vervalt het oorspronkelijke derde lid.
- D. Artikel 37 wordt als volgt gewijzigd:

Onder vernummering van het vijfde lid tot vierde lid vervalt het oorspronkelijke vierde lid.

I

Toegevoegd wordt een nieuw artikel XIVa, dat als volgt luidt:

De Wrakkenwet (Stb. 1934, 401) wordt als volgt gewijzigd:

- A. Artikel 5 komt te luiden:

Artikel 5

Al hetgeen bij de opruiming wordt geborgen, wordt tegen voldoening van de ter zake van de opruiming gemaakte kosten of tegen het stellen van zekerheid voor de voldoening daarvan aan belanghebbenden, die zich daartoe aanmelden, afgegeven.

- B. Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6

Indien belanghebbenden zich niet aanmelden, doch in gebreke blijven binnen een door de beheerder te stellen termijn de in artikel 5 bedoelde kosten te voldoen of voor de voldoening daarvan zekerheid te stellen, is de beheerder bevoegd het geborgene te verkopen.

C. Artikel 7 komt te luiden:

Artikel 7

Het geborgene wordt aan belanghebbenden afgegeven in geval zij voor de verkoop de kosten ter zake van opruiming en verkoop aan de beheerder voldoen.

D. Artikel 8 komt te luiden:

Artikel 8

De beheerder kan niet aansprakelijk worden gesteld voor afgifte van het geborgene aan een onbevoegde.

E. Artikel 9 vervalt.

F. Na artikel 12 wordt een artikel ingevoegd, dat luidt:

Artikel 12a

De artikelen 5 tot en met 9, zoals deze luiden voor de wijziging van deze artikelen ingevolge de wet van.....blijven van kracht ten aanzien van opruiming die voor de inwerkingtreding van deze wet zijn verricht.

J

In artikel XV, onderdeel A, onder 2, wordt na «Milieubeheer» een derde volzin toegevoegd, die als volgt luidt:

Indien een verordening het rijksbeleid raakt, stelt Onze Minister van Verkeer en Waterstaat de Raad van de Waterstaat, alvorens de beslissing tot goedkeuring wordt genomen, in de gelegenheid daarover advies uit te brengen indien de Raad dat wenst.

K

In artikel XXII worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In onderdeel D wordt achter «artikel 6, 18 of 22, vijfde lid» een komma geplaatst.
2. In onderdeel E, onder 2, wordt achter «22, tweede lid» een komma geplaatst.

L

In artikel XXVI worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In onderdeel B wordt «onderdeel 3» vervangen door: onderdeel B.
2. Voorts wordt in onderdeel B «19 995» vervangen door: Kamerstukken II, 1986/87, 19 995.

M

Artikel XXVIII komt als volgt te luiden:

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Toelichting

D

Deze wijziging is noodzakelijk nu gebleken is, dat de wetgever met het begrip «onvermogen» bedoeld heeft op «financieel onvermogen» en niet, zoals aanvankelijk werd gemeend «fysiek onvermogen». Voor nadere toelichting op dit artikel verwijs ik naar hetgeen hierover in de memorie van antwoord is opgemerkt.

E

In artikel 31, tweede lid, van de Wet op de woonwagens en woonschepen 1918 (Stb. 492) wordt de heffing van liggelden van woonschepen beperkt tot een gering bedrag. Deze beperking dateert van 1918. De wetgever ging in die tijd ervan uit dat een verblijf van een woonschip in een gemeente van tijdelijke aard was. Daarom zou bij de heffing van liggeld met een gering bedrag kunnen worden volstaan. Tegenwoordig heeft het verblijf van een woonschip meer een permanent karakter. Mede daardoor kennen vele ligplaatsen thans allerlei voorzieningen waardoor de tarieven van de liggelden zeer uiteen lopen. De beperking van het liggeld van woonschepen tot een gering bedrag is om deze reden niet meer op haar plaats. Daarom wordt voorgesteld deze beperking in artikel 31 te schrappen.

F

Deze wijziging is noodzakelijk, omdat ten gevolge van de voorgestelde wijzigingen die in de Woningwet worden aangebracht door artikel XI, onderdeel A, artikel 90, tweede lid van de Woningwet ook nog aanpassing behoeft.

G

De wijziging onder punt 2, zevende lid, hangt samen met de wijziging van artikel 21, zevende lid, in onderdeel D.

H

Ad A

Inmiddels is door het van kracht worden van de wet inzake sanering van toezichtsbepalingen (stb. 1989, 566) een vernummering aangebracht in artikel 11a van de Wegenwet, waarbij het oorspronkelijke zevende lid is gewijzigd in zesde lid en het oorspronkelijke vijfde lid in vierde lid. De in het onderhavige wetsvoorstel beoogde herziening had betrekking op het oorspronkelijke vijfde lid, dat inmiddels vierde lid is geworden.

Ad B

Door het inwerkingtreden van de wet inzake sanering van toezichtsbepalingen is voor het besluit van de gemeenteraad, houdende onttrekking van een weg aan de openbaarheid, geen goedkeuring meer nodig. Bij die saneringswet is verzuimd een hiermee direct samenhangende aanpassing aan te brengen in artikel 12 van de Wegenwet, dat de bekendmaking van onttrekkingsbesluiten regelt. Met de voorgestelde wijziging wordt beoogd dit verzuim te herstellen.

In de artikelen 18a, vijfde lid, en 37, vierde lid, van de Wegenwet, wordt verwezen naar artikel 11a van de Wegenwet, waarin door de hiervoor bedoelde wet inzake sanering van toezichtsbepalingen het vijfde lid inmiddels vierde lid is geworden. In het onderhavige wetsvoorstel wordt voorgesteld het inmiddels vierde lid geworden onderdeel van artikel 11a van de Wegenwet te laten vervallen, hetgeen meebrengt dat de verwijzingen naar deze bepalingen dienen te vervallen.

I

Het voorstel tot wijziging van de Wrakkenwet (Stb. 1934, 401) strekt ertoe de instantie die is belast met het opruimen van scheepswrakken tevens te belasten met het verkopen van het geborgene. Sinds vanouds, te weten sinds de wet van 23 juli 1885 (Stb. 151), de voorganger van de Wrakkenwet, was deze laatste taak aan de burgemeester opgedragen. Het is om verschillende gronden gewenst de Wrakkenwet op dit punt te herzien.

In de eerste plaats wordt de toepasbaarheid van deze wet hiermee verbeterd. Deze is tamelijk ingewikkeld geconstrueerd. De beheerder van het water of van het waterstaatswerk is bevoegd wrakken e.d. op te ruimen. Gaat hij daartoe over dan is hij gehouden het geborgene terug te geven aan de belanghebbenden voor zover dezen de opruimingskosten vergoeden of daartoe zekerheid stellen. Indien belanghebbenden zich niet aanmelden dan wel zich wel aanmelden maar de opruimingskosten niet voldoen dan wel daartoe geen zekerheid stellen dan dient de beheerder het geborgene over te geven aan de burgemeester van de gemeente binnen welke de opruiming heeft plaatsgehad om in het openbaar volgens plaatselijk gebruik dan wel «bij onderhandse verkoop» te worden verkocht (artikel 6). In enkele gevallen kan een andere burgemeester hiermee worden belast. Deze situaties kunnen hier verder onbesproken blijven. De burgemeester moet het geborgene voor de verkoop alsnog aan de belanghebbenden afgeven als zij de opruimingskosten vervolgens weer binnen tweemaal vierentwintig uren (artikel 7, derde lid) ter beschikking stellen van de beheerder. Komt het tot een verkoop dan zal de burgemeester «van de opbrengst aftrekken de door hem gemaakte noodzakelijke kosten en binnen tweemaal vierentwintig uren, zo het overschot minder bedraagt dan de kosten van opruiming, dat overschot, en anders een som gelijkstaande met het bedrag der kosten ter zake van opruiming, stellen ter beschikking van den beheerder» (artikel 8). Ten slotte doet de burgemeester van de verkoop rekening en verantwoording aan de beheerder en consigneert hij het saldo.

Het opdragen van de verkoop van het geborgene aan de instantie die met het opruimen van wrakken is belast doet het aantal bestuurshandelingen verminderen. Handelingen als het overdragen van het geborgene aan de burgemeester, het verrekenen van de opbrengst, het afleggen van verantwoording e.d. kunnen achterwege blijven. Ook de wettelijke regeling wordt aldus aanzienlijk vereenvoudigd. Vandaar het voorstel om van de medebewindstaak van de burgemeester in dezen af te zien.

Dit voorstel wordt mede ingegeven uit decentralisatie-overwegingen. De decentralisatie wordt immers niet alleen gediend door de autonome bevoegdheden van de decentrale overheidsorganen waar mogelijk te vergroten maar ook, zoals in dit geval, het aantal medebewindstaken voor zoveel verantwoord te beperken. Het niet langer opdragen van een taak ter uitvoering van de Wrakkenwet bevordert dat de gemeenten zich beter op hun hoofdtaken kunnen richten.

Uit het vorenstaande laten de voorgestelde wijzigingen van de

Wrakkenwet zich reeds verklaren. De kern wordt gevormd door de voorgestelde wijziging van artikel 6. Daarin behoeft niet langer te worden geregeld dat de burgemeester met de verkoop van het geborgene moet worden belast. De wijziging van artikel 7, eerste lid, hangt hiermee samen. Deze wijzigingen nopen tevens tot het schrappen van artikel 7, tweede en derde lid en de artikelen 8 en 9. De slotzinsnede van artikel 5 (de beheerder kan niet aansprakelijk worden gesteld voor de afgifte van het geborgene aan een onbevoegde) is overgebracht naar een nieuw artikel 8, omdat deze regeling tevens betrekking dient te hebben op het geval dat belanghebbenden zich alsnog voor de verkoop melden. Artikel 5 ziet niet op die situatie.

In het voorstel wordt afgezien van een regeling van de wijze waarop de verkoop (in het openbaar, onderhands of anderszins) dient plaats te vinden. Zodanige regeling in de huidige Wrakkenwet is begrijpelijk omdat de beheerder belang heeft bij een zo hoog mogelijke opbrengst bij de door de burgemeester te houden verkoop. Als de beheerder zelf met de verkoop wordt belast zal hij in zijn eigen belang een verkoopmethode kiezen die een zo hoog mogelijke opbrengst belooft. De wetgever heeft hierin niet langer een taak.

Het voorstel leidt tot een lastenverhoging bij de beheerders van wateren of van waterstaatswerken. Hierbij dient te worden bedacht dat het hier niet om een fundamenteel nieuwe taak gaat maar om de uitbreiding van een bestaande taak, die bovendien slechts in incidentele gevallen behoeft te worden vervuld. Er zijn geen aanwijzingen dat dit beeld dit jaar of daarna wezenlijke wijzigingen zal ondergaan. Mede gelet op de doelstellingen van dit voorstel moet dit dan ook uit deregulerings-overwegingen als gunstig worden aangemerkt.

J

Met deze wijziging wordt tegemoet gekomen aan de wens van de leden van de S.G.P.-fractie om de in de memorie van toelichting genoemde mogelijkheid voor de Raad voor de Waterstaat, om desgewenst te adviseren over de verordeningen bedoeld in artikel 5 van de wet verontreiniging oppervlaktewater (stb. 1981, 573), in dit artikel zelf te verduidelijken.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. IJ. W. de Graaff-Nauta